

Waarom het Bazuinenfeest/ Rosh Hasjana, naar Jeshua wijst.

24-09-2014 door Rik Bokelman en op 20-09-2017 nader bewerkt door Rinze Albertsma.

G'ds najaarsfeesten zijn in aantocht en vandaag vieren wij samen met het Joodse volk het Bazuinenfeest of beter Rosh Hasjana. Op het eerste gezicht lijkt er maar weinig in de Bijbel te worden uitgelegd over deze dag van het 'wakker makende bazuingeschal' en misschien zal het altijd een mysterieuze dag blijven voor de wereld om ons heen.

Dit artikel komt uit Het Zoeklicht.

Er zijn veel bijbelse feesten zoals, Pesach, feest van de Ongezuurde Broden, feest van de Eerstelingen. Deze feesten vinden plaats in de eerste maand (Nisan) op de Hebreeuwse kalender die G'd instelde rond de uittocht uit Egypte. Met deze feesten wilde G'd aanwijzingen geven en ze waren dan ook repetities voor toekomstige gebeurtenissen. Inmiddels weten we dat deze feesten niet alleen de Messiach al in het Oude Testament centraal stelden, maar dat Jeshua bij Zijn komst naar deze wereld die voorjaarsfeesten ook van hun werkelijke betekenis voorzag. Hij vervulde op hun kalenderdagen de feesten die G'd had ingesteld, precies op de dag en op het uur.

Het Sjawoet/ Pinksterfeest dat volgt op de voorjaarsfeesten vormt een soort overbrugging, net als de middelste arm van de menorah, die staat tussen de drie buitenste armen aan weerszijden. Dat Pinksterfeest werd eveneens vervuld toen G'ds Geest het met Israël door Jeremia al aangekondigde Vernieuwde Verbond bekrachtigde door Zijn Geest te zenden om de Torah van de Messias op de harten van mensen te schrijven.

Maar na dat Pinksterfeest in Jeruzalem werden de najaarsfeesten tot nu toe nog niet vervuld. Geloven wij dat G'd, die Zijn heilspatroom voor de mensen heeft aangebracht, ook nu Zijn Woord zal houden en deze najaarsfeesten in Zijn Zoon precies zal vervullen als het moment daar is?

Vervolg van G'ds heilsplan.

Het eerstvolgende feest dat op Zijn vervulling wacht is het Bazuinenfeest/ Rosh Hasjana, dat plaatsvindt op de 1e van de maand Tisjri, de zevende maand in Israël, maar in ons najaar. Vandaag vieren wij dat samen met G'ds volk de Joden. Dit feest kan pas goed begrepen worden in samenhang met de daaropvolgende Grote Verzoendag/ Jom Kippoer (Tisjri 10) en het Loofhuttenfeest/ Soekot (Tisjri 15). G'd plaatste deze feesten na elkaar om ons het vervolpatroom van Zijn Heilsplan te laten zien. Want waar de voorjaarsfeesten in het teken staan van de eerste komst van Jeshua HaMasjieach, staan de najaarsfeesten in het teken van de Wederkomst van Jeshua HaMasjieach, aan het eind van de voor onze wereld gestelde periode, dat aan het Vrederijk voorafgaat.

We draaien de volgorde even om: het Loofhuttenfeest/Soekot staat in het teken van de periode dat Jeshua HaMasjieach op aarde Zijn regering zal vestigen. Hij zal weer onder de mensen verblijven als Koning der Koningen. Het is overigens ook het moment dat de hele oogst in Israël binnen is, een mooi parallel schaduwbeeld.

Die regering wordt voorafgegaan door Zijn Wederkomst op de Olijfberg en die Wederkomst wordt weerspiegeld door de Grote Verzoendag/Jom Kippoer.

Want dat is het moment dat onze Hogepriester de Hemelse Tempel zal verlaten en heel het volk Hem zal zien en er verzoening plaatsvindt met hen die reikhalzend naar Hem uit zien (Hebreeën 9:28).

Maar voorafgaand aan de Grote Verzoendag/Jom Kippoer en dus voorafgaand aan de Wederkomst staat er nog dat belangrijke Bazuinenfeest/Rosh Hasjana op de Kalender. Dit wijst er op dat de Wederkomst van Jeshua dus vooraf wordt gegaan door een gebeurtenis waarop het klinken van de bazuin centraal staat.

Wakker makend bazuingeschal.

Van oudsher werd dit feest gevierd op het moment dat de Nieuwe Maan aan de hemel verscheen, want dat is de eerste van de maan(d). In het najaar is dit in Israël een zeer klein streepje dat maar kort boven de horizon verschijnt, waarna het weer verdwijnt. In Israël bestond er geen vastgestelde kalender, maar een maan(d)kalender die was ingesteld op de maan.

Als de maan enkele dagen niet meer zichtbaar was, moest men de hemel goed observeren om precies op tijd vast te stellen wanneer dit kleine streepje van de maan opnieuw zichtbaar werd. Niemand wist dus 'de dag of het uur' waarop het Bazuinenfeest zou beginnen. Zodra de maan opnieuw zichtbaar werd, moesten meerdere getuigen dit melden aan het Sanhedrin. Die riep dan de dag van het wakker makende bazuingeschal ('Yom Teroea') uit, waarna het nieuws in heel Israël bekend gemaakt werd. Het was overigens ook direct nieuwjaarsdag op de burgerlijke kalender. In het huidige Israël wordt deze dag dan ook vooral als Nieuwjaarsdag ('Rosh Hasjana') gevierd, maar op de religieuze kalender is het dan Bazuinenfeest en het begin van de 7e maand.

Bijbelse thema's.

Dit Bazuinenfeest blijft nog altijd een soort geheimenis, omdat G'd in Leviticus instrueert dat dit een gedenkdag is die door bazuingeschal wordt aangekondigd, een dag van rust waarop een vuuroffer wordt aangeboden aan de Here. De gelovigen dragen meestal witte kleding die zij al klaar hadden hangen voor het moment dat deze dag werd uitgeroepen. Al het werk stopt.

Maar er zijn een aantal heel interessante aanknopingspunten; in het oude Israël wist men heel goed dat het Bazuingeschal een belangrijke betekenis had. Uit de vele betekenissen kwamen uiteindelijk drie belangrijke Bijbelse thema's naar voren die op het Bazuinenfeest een centrale plaats krijgen:

- De huwelijksplechtigheid van de Messias
- De opstanding van de doden
- De kroning van de Koning

De laatste bazuin.

Volgens de traditie wordt op deze dag een reeks aan bazuinklanken geblazen, in een serie van 100 verschillende tonen.¹ De laatste toon op de sjofar is een zeer langgerekte toon (de 'Tekia Gedolah'), net zolang als de blazer het volhoudt. Deze Laatste Bazuin is kenmerkend voor het Bazuinenfeest, net als de Eerste Bazuin bij het Wekenfeest hoort en de Grote Bazuin bij de Wederkomst van de Messiach op Grote Verzoendag.

De drie thema's hiervoor werden door het Joodse volk weliswaar met dit feest van de bazuinen verbonden, maar zij konden natuurlijk nog geen verband leggen met de informatie uit het ons bekende Nieuwe Testament. Maar zei G'd niet aan Daniël dat velen onderzoek zouden doen in de eindtijd en dat de kennis zou vermeerderen (12:4)? Moge die tijd vandaag gekomen zijn, want veel wordt in deze laatste tijd bekend!

Paulus was apostel en daarnaast een zeer geleerde Jood die was opgeleid in de school van Gamaliël. In zijn bediening mocht Paulus meerdere geheimenissen uitleggen. Hij verbond niet voor niets de Laatste Bazuin aan een toekomstig moment van de opstanding van de doden die in de Messjiesch zijn gestorven (1 Korintiërs 15:51). We lezen er makkelijk overheen, maar dit gaat vooraf aan Zijn Wederkomst en de start van het Vrederijk.

De bruidegom komt terug en maakt zich bekend, volgens mij allereerst aan Zijn Volk, net zoals Joseef zich allereerst aan zijn broeders bekend maakte.

Hoewel de volgorde van de najaarsfeesten een onweerlegbaar duidelijk patroon van G'ds vaststaande kalender laat zien, is er ook nog een ander aanknopingspunt. Want ook het Joodse huwelijksritueel laat een overeenkomend patroon zien. Als de aanstaande bruidegom en de bruid de ketoeba-akte hebben gesloten en dus een eerste verbond met elkaar zijn aangegaan, verlaat de bruidegom de bruid voor een bepaalde periode, om in het huis van zijn vader een bruidskamer in te richten en ook het huis voor de bruid en de bruidegom gereed te maken. Net zoals er (in Israël) na het Pinksterfeest/Sjawoet een lange droge periode is tot aan de najaarsfeesten, zo ziet de bruid ook haar bruidegom niet voor een langere periode. Toch zijn ze al aan elkaar verbonden door de ketoeba, de gesloten verbondsakte. Maar als de bruidskamer en het toekomstige huis klaar zijn, komt de bruidegom terug om de bruid te halen. Dat gebeurt altijd in de avond, zodat bruid en bruidegom nog voor middernacht terug kunnen zijn in het huis van de vader van de bruidegom, waar de huwelijksplechtigheid voltrokken wordt en het huwelijksverbond definitief gesloten wordt.

De bruidegom haalt de bruid op in een soort draagkoets, zodat haar voeten de grond niet meer raken totdat zij op de plaats van de bruiloft is aangekomen. De bruid weet niet precies wanneer de bruidegom zal terugkomen om haar te halen, maar naarmate de periode voorbijgaat zorgt zij dat haar bruiloftskleed klaar hangt en dat de olielamp in haar raam brandend blijft. Zij is waakzaam en bovendien selecteert zij tien van haar beste ongetrouwde vriendinnen om aan de kant van de weg de bruidegom op te wachten met lichtfakkels of olielampen. Er was immers geen openbare verlichting.

Voorafgaand aan de komst van de bruidegom klinkt dan een langgerekte toon van de bazuin en vanaf dat moment gaat het heel erg snel. De bruidegom is met zijn stoet in aantocht en zal de bruid meenemen. Dit is de eerste gelegenheid dat de bruid na lange tijd de bruidegom weer ziet, net zoals het Bazuinenfeest het eerstvolgende feest is dat vervuld zal worden na Shawoet of het pinksterfeest.

Laten we waken en bidden en Hem verwachten!